

A 2013-as pályázaton több mint kétszázan javasolták kedvenc orvosukat, a pályázat weboldalát pedig több mint 50 000-en látogatták meg.

A díjról, az orvoslásról, az egészségügyi rendszerről, az orvos-beteg kapcsolatról kérdeztük **Orbán Klára** családorvost.

Mit jelent a díj önnek?

Nagyon jól esett. Meglepetésszerűen ért a páciensek beírása és a díjat egy szép esemény keretében adták át Budapesten, az Országos Alapellátási Intézet egy nagyon szép rendezvényt szervezett. Számomra elismerést és bizalmat jelent a páciensek részéről, hogy engem ezzel megtiszteltek.

A díj átadása után eltelt néhány hónap, azóta is hasonlóak a visszajelzések, mint a díj körüli időszakban?

Pozitív hozadéka volt a díjátadásnak, nagyon sok gratulációt kaptam a páciensektől. Nagyon sokan virággal jöttek, gratuláltak, hosszú hónapokig tartott, talán még most is van, aki azóta nem fordult meg a rendelőben, és most jön, és gratulál.

Nem múlik el egyik napról a másikra. Ténylegesen hosszú hónapok óta pozitív visszajelzéseket

kapok.

Hogyan, miért lett orvos?

Gyerekkori álmom volt, hogy orvos lehessenek. A családban volt egészségügyi káder, édesanyám asszisztensként dolgozott, így elég hamar megízleltem ennek a varázsát. Aztán egészségügyi líceumban jártam itt Székelyudvarhelyen, és ott nagyon magas szinten folyt az oktatás. Lehetett ízelítőt kapni abból, amit az egészségügyi pálya jelent. Bele lehetett látni abba is, hogy milyen az orvosi munka. Én ezt kívántam, ezt próbáltam megvalósítani, sikerült.

Marosvásárhelyen végeztem 1987-ben, azóta már sok év telt el. Dolgoztam Petrozsényban két és fél évet, akkor még kezdő rezidens orvosként, aztán hazakerültem, és utána vizsgáztam családorvosi posztra, így jött össze nekem.

Hány betege van jelenleg, hány pácienssel kezdte?

Az elején egy nyolcszáz fős pacientúra volt, ami jelen pillanatban 2 756 főt számlál.

Melyik volt a legmegindítóbb történet, ami a családorvosi praxisához fűződik?

Egyet nem tudnék kiragadni, a legnagyobb elégtételeim az volt, hogy miután a családorvosi vizsga lejárt, elkezdtem csecsemőkkel, kisbabákkal foglalkozni.

Nagy örömömre szolgál, hogy velük foglalkozhatom, nagy elégtételt ad az, hogy szépen gyógyulnak, hogy pozitívak a visszajelzések. Ezt szeretem csinálni a legjobban jelen pillanatban. Ez volt a legnagyobb elégtétel a munkámmal kapcsolatban.

Milyen nehézségekkel kell szembenéznie egy családorvosnak?

Nehézségek, azok vannak, mert körorvosként kezdtük, és egyszerűen csak vállalkozókká alakítottak minket. A vállalkozással járó összes nehézséget a mai napig is visszük a hátunkon. Ez olyan feladat, ami nem kötődik direkt az orvosláshoz, nem könnyű része a munkánknak.

A másik részét a rendszer adta nehézségek adják. Mindig vannak újdonságok, mindig van, amivel meg kell küzdenünk. De hiszem azt, hogy úgy tudom irányítani a munkámat, hogy a rendszer adta nehézségeket ne érezzék meg a betegek. Ha az ember kellő időt fordít rá, akkor a betegek megértik, és pozitívan állnak hozzá.

Hogyan változtatná meg az egészségügyi rendszert, ha öntől függne?

Változásra szükség lenne mindenképpen. Betegcentrikusabbnak kellene lennie a rendszernek, és az orvosoknak lehetőségük kellene, hogy legyen arra, hogy több időt tudjanak a betegekre fordítani, és kevesebbet a rendszernek a technikai részére, a papírmunkára, a számítógépes rendszerre. Ezek nagyon sok időt vesznek el, de a modernizáció ezt hozta magával. Próbáljuk tartani a ritmust. Felszereltük magunkat számítógépekkel.

Sokszor kérdezik a betegek, hogy minek ennyi gép? Végül is segítenek a gépek, de az újdonságokkal azért nehezebben vesszük fel a ritmust, ha sok a beteg.

Van konkrét elképzelése arról, ha ezt, vagy azt megváltoztatnának, akkor jobb lenne a rendszer?

Elsősorban a biztosítottak rendszerét kellene megváltoztatni, hogy az illető tudja, ha befizette az egészségbiztosítását a pénzügyön, akkor az el is jut a biztosítóházhoz, és meg is jelenik. Jelen pillanatban ez nincs rendezve.

Jön a beteg, rámegyünk a számítógépes rendszerre, mi látjuk a biztosítóház adatait és ott kiderül, hogy a beteg nem is biztosított. Azt ki kell harcolni, hogy a biztosítóházhoz bekerüljön biztosítottnak az, aki tulajdonképpen a pénzét már rég kifizette. Sajnos nincs kapcsolat a

pénzügy és a biztosítótárs között.

Állandóan jelezzük ezt a problémát, de a mai napig nincs megoldva. Egyik legnagyobb probléma az, hogy a beteg azt hiszi, hogy itt valami történt, hogy őt nem biztosítottként futtatjuk, habár nem tőlünk, családorvosoktól függ mindez, hanem a rendszertől. Mi csak szolgáltatói vagyunk a rendszernek. Az a dolgom, hogy ha bejön a beteg, megvizsgáljam, és nem ez a harc, hogy bekerült, sem, kifizette, vagy nem fizette ki a biztosítást. Ez egy fáradtságos munka.

Másik kategória a diákok. Az iskolák le kellene, hogy jelentsék a névsort, mert aki 18 éven felül van, azt kiveszik a biztosítási rendszerből. Ha az iskola, egyetem, lejelentené, hogy az a 18 éven felüli diák még mindig a diákja, akkor nekünk nem kellene azzal küszködnünk, hogy a szülő menjen, vigye a papírt. Ez is sokat elvesz az időnkéből.

Milyen az ideális orvos, ki a példaképe?

Nem tudom, hogy milyen az ideális orvos, az biztos, hogy türelmes kell, hogy legyen. Mindenkit meg kell hallgatni. A beteg mindig panasszal jön a rendelőbe, kellő időt kell szentelni rá. Mindenkit meg kell vizsgálni, olyan nem történhet meg, hogy bejön a beteg és kapott egy papírt, amivel elment. Sokszor meg kell győzni arról, hogy, ha bejön a rendelőbe és kér egy küldőpapírt, ahhoz meg kell vizsgálni őt, hogy megkapja a papírját.

Nem kellene, hogy kívánságműsor legyen a családorvoslás. Legtöbb beteg azonban belátja. Ha úgy jön a családorvoshoz, hogy meg tudja vele beszélni a problémáját, akkor meg lehet győzni arról, hogy az orvosnak kell elküldenie és az orvosnak kell, hogy ötletei legyenek arra vonatkozóan, mi legyen a sorsa a betegnek. És nem fordítva.

Milyen az ideális beteg? Milyen az ideális orvos-beteg kapcsolat, és hogyan alakítható ki?

Az ideális beteg bejön, elmondja a panaszát, kér egy vizsgálatot és rábízta az orvosára, hogy mi legyen a további sorsa. A kapcsolat kialakításához idő kell, türelem és kölcsönös bizalom.

Mi az, amit szeret a szakmájában?

A betegekkel való foglalkozást, az orvosi részét a munkámnak. Azt a részt, ami a betegvizsgálatról szól, ami véleményemről szól.

Hogyan kapcsolódik ki?

Általában hétvégén történik, és szabadságidő alatt. Olvasással, természetbe való járással, barátokkal való kapcsolattartással.

Az év praxisa 2014

Szeptember 10-én ötödik alkalommal indult útjára „Az év praxisa a Kárpát-medencében” pályázat az Országos Alapellátási Intézet szervezésében.

Tavaly a magyarországi nyertes dr. Molnár Mária Bonyhádról, a határon túli pedig Dr. Orbán Klára volt Székelyudvarhelyről.

Idén is olyan sztorikat várnak, melyek megtörtént eseteket dolgoznak fel, és amelyek egy-egy háziorvos, házi gyermekorvos szakmai tudása mellett emberségét, türelmét, empátiáját, lelki támasz nyújtását, gyors és pontos diagnózist, olykor életmentő beavatkozásait is megmutatják határon innen és határon túl.

Ahogy a pályázati kiírásban olvasható, egyének, de kollektívák – kórházak, kórházi osztályok, önkormányzatok, polgármesteri hivatalok, civil szervezetek, szakmai érdekképviselések – ajánlásaira is számítanak a szervezők.

Ajánlásokat [ide kattintva tehetnek](#) 2015. március 10-ig.